

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Ridicați-vă din așternut, voi, cei ce vegheați venirea Mea la voi și pregătirea sărbătorilor sfinte în grădinile Mele cu voi aici, și hai să fim gata, fiilor, și să deschidem oaspeților din cer, și apoi să așezăm la masă de praznic sfânt pe cei ce vin cu voi la masă când Eu vin cu sfinții la voi, că iată-Mă pe cale cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioara pentru amintirea zilei când ea s-a născut pe pământ între oameni ca să facă Dumnezeu prin ea lucrarea venirii Sale întrupat pe pământ, căci Dumnezeu trebuia să Se facă văzut și cunoscut ca să atragă întru cele nevăzute pe cei ce se învrednicesc de slava cerească în drumul lor spre cer cu viața lor de pe pământ, o, și frumoasă este povestea toată a lui Dumnezeu cu oamenii, iar în zile de sărbătoare vine povestea pe masă și face bucurie și face cale cerului pe pământ, și pământului spre cer, că de ce s-ar strânge oamenii în zile de serbări cerești laolaltă mulți, că pentru Dumnezeu se strâng? O, și cât aș vrea să știe tot omul ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii, să știe aceasta cei ce se strâng pentru Dumnezeu, o, fiilor! Iată Eu, Domnul, vin la voi și petrec cu voi și grăim, căci cei din cer grăiesc cu voi, ba și cu cei ce nu știu taina Mea cu voi, o, și cât aș vrea să se întindă masa bucuriei Mele cu omul, masa nunții Fiului lui Dumnezeu cu mireasa Sa, mireasa Mielului, fiilor, precum este scris despre ea în Scripturi, măi fiilor!

Așadar, e sărbătoare în cer și pe pământ pentru tine, mama Mea Fecioară, și venim cu alai de sfinți și de îngeri, venim purtați de heruvimi și de serafimi în grădinile pregătite pentru venirea Domnului cu sfinții pe pământ român, că a venit vremea scrisă în Scripturi ca să vin cu sfinții, mamă, o, și de aceea am pregătit aici cetatea aceasta de piatră rară, căci Eu sunt piatra ei, și sunt și piatra cea din pisc, Eu sunt și frumusețea acestui munte sfânt, mamă, căci Eu sunt Cel minunat, din sânul Tatălui ivit între oameni acum două mii de ani, o, și din brațul tău de mamă Fecioară așezat între oameni după ce M-ai născut, căci Duhul Sfânt te-a atins, ca să Mă naști apoi om de la Dumnezeu venit pe pământ, o, și frumoasă este povestea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și povestea ta cu Mine apoi, mamă, și dulce ai fost tu între toate ființele de pe pământ, mama Mea, iar Eu te-am iubit nemărginit mereu, mereu, din cer și până în cer, din veci și până în veci, mamă.

O, Mi-e dor, Mi-e dor mereu, mereu, Mi-e dor de suflet frumos în om, mama Mea! Dorul Meu nestins este să am fii sfinți, și cu sufletul frumos în ei. Și să le spunem la cei ce Ne iau din cuvântul Meu de azi, să le spunem lor ce este sufletul frumos, mamă.

O, fiilor, scrieți cuvântul Meu și trimiteți pe pământ glasul lui, că Eu, Domnul, spun tuturor ce este sufletul frumos. Sufletul frumos este locașul lui Dumnezeu între oameni, este palatul frumuseților din cer și calea spre palatele cerești, palatele sufletelor frumoase care se strâng în cer apoi, după ce se fac ele cale a Domnului cu ele pe pământ.

O, ce face pe calea Mea cel cu sufletul frumos? El se face cale spre Dumnezeu a celor străini de această cale, și se face dor de Dumnezeu în cei ce nu știu de dorul acesta sfânt, iar apoi tânjește omul spre frumusețile dorului sfânt, spre care caută acest dor. Sufletul frumos nu se mâhnește niciodată de nimic și pe nimeni pe pământ, oricâte încercări ar năpădi asupra lui, o, și nu mâhnește el pe cineva cu dinadinsul. El are grijă să fie tot timpul frumos, și să nu greșească vreunei inimi din jur și să nu apese și să nu disprețuiască. El poartă pe Dumnezeu în om și împarte pe Dumnezeu dinăuntrul trupului lui și este tot o armonie pentru toți și pentru toate de pe pământ, și se bucură văzduhul de el și întru el.

O, fiilor, bucurați-vă de flori, de pomi, de fluturi, de păsărelele care cântă lui Dumnezeu și la cei de pe pământ, o, și bucurați-vă de îngeri lângă voi, de frați și surori, căci cine are frați are îngeri, și vai celui singur, și pe care nu are cine să-l dojenească în vreme de greșală, de neînțelepciune, de depărtare de Dumnezeu pe calea vieții, căci viața de pe pământ e plină de primejdii când nu ai de cine să ascuți ca de Dumnezeu pe pământ. O, dar cine nu ascultă de Dumnezeu nu ascultă nici de cineva de pe pământ, iar cine nu ascultă de cineva de pe pământ nu ascultă nici de Dumnezeu, nu are cum să asculte de Dumnezeu un așa om.

O, fiilor, sufletul cel frumos are ca lucrare a sa legea dragostei, pe care v-am învățat s-o șoptiți voi inimii voastre în fiecare zi și petrecere a ei, petrecerea voastră cu Mine și cu frații, și în care să se oglindească tot timpul chipul Meu, sufletul frumos, prin care locuiește Dumnezeu în om. O, și nu mai stau să vă deslușesc lucrarea sufletului frumos dacă v-am amintit legea lui, dar vă spun, ca să Mă mângâi vă spun că dorul Meu nestins este să am fii cu sufletul frumos, și iată ce vă învăț:

Fiilor, fiilor, lucrările dintre voi pentru cele pământești de folos Mie și vouă cu Mine, acelea dau să vă pricinuiască apăsări pe inimioare, neînțelesuri, neînțelegeri, lipsă de jertfire, de armonie, de curaj, de sănătate, fiilor, dar ce e mai rău e că vă dezvăță de cele duhovnicești din voi și dintre frați, căci cele duhovnicești trebuie să-și găsească timpul și rostul cel sfânt, o, și e primejdios să fie altfel, fiilor, căci lucrările dintre voi pentru cele duhovnicești vă mișcă prin dor sufletul, vă bucură, vă umplu de har, de mărturisire din unul în altul, vă lipsesc aripioare sfinte, vă pun în inimioare dragostea și toată legea ei și toată împlinirea ei și toată vremea ei, căci vremea dragostei este chiar cea din timpul lucrului vostru pe care îl lucrați cu trupul, o, fiilor.

Vă aduc acum aminte de dorul de Dumnezeu și de frați al păstorilor din vremea acestei lucrări de cuvânt, vremea Mea cu trâmbița Mea Verginica și vremea Mea cu voi apoi, o, fiilor. Am venit cu câțiva ani în urmă și am luat cu cei din cer ai familiei Mele din lucrarea Mea de cuvânt, am luat pe păstorul Daniel și l-am așezat de mijlocire pentru mersul Meu de azi cu voi, că încă am de mers, fiilor. Acum, iată, ați rămas și fără celălalt păstor, că l-am luat la cer și pe păstorul Cristea, o, și l-a întâmpinat pe el trâmbița Mea cu același cuvânt de salut duios ca și pe pământ cum îl aveau între ei. Iar vouă vă amintesc acum de dorul lor de Dumnezeu și de frați, căci și păstorii Mei lucrau ale casei lor, ale familiei lor, dar ardeau tot timpul de dor după Mine, după frați, și tânjeau de la o întâlnire la alta a Mea cu ei și cu poporul cel strâmtorat prin vremea cea roșie cu mersul Meu lângă ei, o, și aveau duhul mărturisirii și aveau dorul de lucrare și venea Duhul peste ei pe calea dorului și se hrănea poporul la întâlniri sfinte. Iar acum iată-l și pe păstorul Cristea în familia cea din cer a cuvântului Meu de azi, și din care se naște un popor pentru Dumnezeu, fiilor, căci voi sunteți și trebuie să fiți cei roditori în urma celor ce au trudit pe calea venirii Mele cuvânt pe pământ în toată vremea Mea cu trâmbița Mea Verginica și cu cei doi păstori lângă ea și lângă popor, de am putut ajunge până la voi, cei de azi purtători și primitori de Dumnezeu, fiilor. Iar mama Mea Fecioara o are azi lângă ea pe Verginica Mea și a ei, și Verginica este cu poporul ei cel din cer la masă de pomenire de patruzeci de zile pentru păstorul Cristea și încă pomenirea mămicii lui Veronica Noastră de azi, cea așezată de Mine pentru îngrijirea poporului rămas și pentru veghea sufletelor lor și a mersului lor cu Domnul. Și chiar dacă a ei inimă mare și supusă nu este atât de prețuită pentru mersul cel cu Domnul al celor ce merg, sau zic că merg, o, Veronica Noastră lucrează cu trezvie atât cât mai are prilej și largime în inimi, și este ea urmașa celor ce au lucrat pentru veghea peste poporul care se ține pe cale cu Mine, și care are nevoie de sprijin, de sfat, de ascultare.

O, și iată, avem praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, iar ea are marea bucurie să aibă la masa ei de serbare pe Verginica Mea, pe păstorii care au păstorit acest popor și pe toată familia poporului cuvântului Meu, pe câți s-au alăturat unul câte unul lângă mijlocito-

rii cei din cer ai mersului Meu și al poporului Meu de azi, până la ziua biruinței depline, o, fiilor.

Acum, mama Mea, tu ești muza acestei sărbători sfinte, mamă, o, și dă-le și celor din cer, și celor de pe pământ, dă-le tu din duhul iubirii tale, dă-le duh de iubire, mamă.

— *Duhul este Cel ce dă viață, o, Fiule scump și Mire cu mireasă pe munte de slavă, munte înalt, din care curge de pe buzele Tale atâta munte de învățătură și de mângâiere prin ea, Fiul meu scump, că toate zilele vieții mele sunt ale Tale, sunt numai cu Tine, Fiule copil, o, și toți trebuie să fie ca Tine, copiii să fie, că numai așa vor fi ei moștenitori ai acestei minunate împărății, împărăția copiilor, copiii așa cum am fost și Noi cu inimioarele din Noi și cu purtarea și cu iubirea, Fiule iubit.*

O, ce duh frumos în această zi de pomenire, Fiule Iisus! Duhul acestei zile este însoțit de cei sosiți cu trâmbița Ta Verginica la pomenire de patruzeci de zile de la suirea între cei din cer a păstorului Cristea, și cu el a mămicii lui Veronica, urmașa cea pentru veghea poporului călător cu Noi. Privirea celor din cer, și a celor abia sosiți între cei din cer, o, numai dor arată să aibă, numai bucurie și odihnă cerească, numai pace și mângâiere în ziua aceasta, care adună în ea frați din cer și de pe pământ aici, la masă sfântă. O, sunt și păreri de rău pentru greșelile din viață, dar suferința a încununat viața cea de după ea și împarte acum odihnă.

O, Fiule scump, Iisuse scump, ce face sufletul cel frumos în om? El își asumă orice vină a sa, sau a celor din jurul lui, iar această probă e încă greu de trecut de către oricine, dar e mare pentru cer proba aceasta. O, Tu așa ai mers la cer, prin dureri pentru toți așa ai mers spre cer, asumându-Ți vina pentru fiecare om care vrea să-și câștige prin Tine viață în cer. Omul însă nu vrea, nu poate căpăta oricum această înțelepciune a vieții, a drumului spre cer. Omul se scutură de vină, o așează pe altul, face ca Adam, se dezvinovățește, se povestește în părți, se simte lovit pe nedrept, uită să facă pași spre cer prin umilința dragostei de frați, uită să poarte cu drag sarcini și vină, uită să poarte el vină, și nu alții. Ori de câte ori îi ies în cale sarcini de purtat ca să-i fie spre cer calea, omul aruncă sarcina, aruncă pe altul vina, se dezvinovățește dacă nu cunoaște dragostea și bunurile ei, calea spre cer, Fiule scump. O, în fața cui face el aceasta, Fiule umilit?

O, fii ai înțelepciunii cuvântului Fiului meu Iisus Hristos, o, fiilor de peste tot pe unde sunteți și de pe unde veniți spre râul cuvântului aici, o, fugiți, fiilor, fugiți de duhul trufiei în care a căzut Adam. Nu vă semețiți în voi înșivă ca Adam. Fiți cu mare veghe peste voi pe calea spre cer, ca nu cumva să vă vină în gând că meritați mai mult decât alții ca voi pentru iscusință, pentru deșteptăciunea care vi se pare că o aveți. O, fiilor, putea în locul vostru să fie altul ceea ce ziceți voi că sunteți sub crucea de azi a Fiului meu, sub sarcinile purtate pentru mersul Domnului. O, au căzut de lângă Domnul cei nemulțumiți pentru ei înșiși. Nemulțumirea e lucrarea trufiei, nu e lucrarea blândeții și a smereniei inimii, ci e firea cea plină de ifoase a duhului care l-a căzut pe om de lângă Dumnezeu.

O, cât de multe v-a iertat Domnul, și cât de multe are să vă tot ierte mereu, dacă-L veți asculta să stați de partea Sa ca să Se laude cu voi înaintea a tot neamul oamenilor de la facerea lumii și până azi, o, până azi, când ca întotdeauna pe pământ nimeni nu caută cu Dumnezeu decât cu picățica, și aceasta nu se pune la Dumnezeu, că Dumnezeu este iubire, e tot o iubire Dumnezeu.

O, fiilor, vegheați pentru statul vostru cu Domnul după plăcerea Sa, că multe dau să-i încânte pe cei de pe pământ, așa cum banul îl încântă pe om ca să urmeze calea lui, calea banului, și merge omul de la margini la margini după bani. Banul nu este de la Dumnezeu. Banul are pe el capul cezarului și al celor mari de pe pământ între oameni. Banul este o fereastră prin care diavolul îi face omului cu ochiul ca să-l atragă prin această fereastră spre lume, spre cheltuiala vieții, căci cu banul nu poți cumpăra nimic, ci doar irosirea vieții și

pierzi mereu ori de câte ori îl folosești. Banul are pe el chip de om, și are ochi omul de pe bani și cu ochii aceia îi face omului cu ochiul, îl farmecă pe om spre cheltuielile timpului vieții și-și vinde omul sufletul pentru bani, și vinde omul pe Dumnezeu pentru bani și se desparte de Dumnezeu omul și alege banul, iar banii se duc mai departe și n-are omul nimic la capătul drumului vieții.

Dar voi, fiilor, vegheați cu ochii spre Domnul și stați cu Domnul și câștigați-L pentru voi pe El, că numai El va rămâne, El și cei ce merg cu El pe calea Sa. Iar eu v-am ridicat spre trezie, spre paza vieții voastre cu Domnul, cu Fiul meu Iisus Hristos, și așa veți avea și vă veți păstra un suflet frumos, blând și smerit pentru frumusețea lui, cald și duios și dulce pentru Dumnezeu și pentru frați, sfânt și minunat pentru strălucirea lui Dumnezeu în om, și cărare a multora spre Domnul. O, și mare îmi este bucuria și multă îmi este pacea că am putut să mă las vouă cu povăță tare, cu hrană tare, și luați-o de mângâiere, fiilor, că Fiul meu Hristos voiește să locuiască în voi, și să se vadă până departe această slavă a Sa în voi.

Eu, Fiule Doamne, am ajutat iubirea lor spre Tine și am fost în duhul poporului Tău din cer și al celui de pe pământ laolaltă aici, acum, în ziua mea de amintire, când iată, stăm la masă bogată cu însemnătatea ei.

Eu Te cuprind în bucuria zilei și toată să fie a Ta, toată bucuria ei, iar noi toți întru ea, întru Tine, Fiule scump al meu. Amin.

— O, e multă mărirea din ziua aceasta sus și jos, mamă, iar tu ai fost un învățător mare acum, mama Mea.

O, fiilor, rămâneți în cuvântul Meu, al sărbătorilor cerești când vi se dă învățătură vouă! Îmbrăcați-vă în împlinirea cuvântului Meu, fiilor! Fiți mereu, mereu rodul cel împlinit al învățaturii cea din cer peste voi, ca să se vadă împlinirea ei pe pământ. O, cum ați putea să vă numiți voi altfel fii ai credinței sfinte cu fapta ei?

O, pace vouă, fiilor! Nu mai am decât la voi și cu voi odihna Mea. Faceți prielnic Domnului locul de la voi, purtarea voastră, și tot duhul care plutește aici întru întâmpinarea Mea, căci Eu vin, vin la voi, mereu vin la voi, și nu mai am unde, decât la voi să vin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-09-2019